Іван і Феба

УДК 821.161.2
Л 86

Оксана Луцишина

Л 86 Іван і Феба [Текст] : роман / Оксана Луцишина. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2019. — 392 с.

ISBN 978-617-679-527-8

«Іван і Феба» — роман Оксани Луцишиної, дія якого розгортається в останні роки радянської влади й у перші роки української Незалежності.

Після навчання у Львові та участі у Революції на граніті Іван повертається в рідний Ужгород, де одружується з поеткою Марією, що називає себе Фебою.

Львів та Київ — міста з бурхливим політичним життям, Ужгород натомість вирізняється дещо гротескною атмосферою патріархального сімейного укладу та раннього капіталізму по-українськи. Тут легко обійтися без спецефектів із горору чи трилера: сама реальність повсякденного життя підказує ходи, які за напругою можуть посперечатися з творіннями Кінга або Кустуріци.

УДК 821.161.2

Авторка фотографії на обкладинці Jora Vaso.

© Оксана Луцишина, текст, 2019
© Тетяна Омельченко, обкладинка, 2019
© Видавництво Старого Лева, 2019

ISBN 978-617-679-527-8

Усі права застережено

Оксана
Луцишина

Іван і Феба

Львів
Видавництво Старого Лева
2019

Уклінно дякую:

Усім борцям і борчиням за Україну, названим і неназваним, живим і мертвим;

Маркіянові Іващишину, Ігореві Коцюрубі, Роксоляні Шимчук, Тарасові Прохаську, Андріану Кліщу, Олегові Кузану, Марії Маєрчик — учасникам Революції на граніті, розмови з якими сформували цей задум;

Соломії Павличко, з чиєї книжки все почалося;

Маріанні Кіяновській, Оксані Забужко, Жанні Слоньовській, Мар'яні Савці, котрі стояли біля витоків ідеї, а також надихали і підтримували мене в найважчі години, і насправді тут блякнуть будь-які слова подяки;

Соломії Чубай, Світлані Одинець, Богдані Матіяш, Діані Гарді та Набілові Хану — за неоціненну допомогу малу і велику;

Ігореві Маркову, Дмитрові Лендєлу, Василеві Шандру, Олександрові Гаврошу — за розмови і щедро надану інформацію;

Факультету Східноєвропейських і Євразійських Студій Техаського університету в місті Остін та особисто Мері Ньюбергер — за незмінну підтримку;

Балтійському Центру письменників і перекладачів на острові Готланд, а також бібліотеці Готландського кампусу

Університету Упсали, де і була написана значна частина цього твору;

Моїм батькам Ользі й Петрові Кішкам, без чиєї доброти і любові нічого б не вийшло;

Марену Маре, Антоніо Вівальді, Томазо Антоніо Віталі, Йогану Себастьяну Баху, і особливо — Жану-Батисту Люллі і Мішелю-Рішару Делаланду, за чию музику я весь цей час трималася, мов за рятівну нитку в мороці.

Він — видовжена свічка, він — смерека...
Петро Мідянка

Може, має дама панцир —
Хай його міцніше стисне.
Леся Українка

Мусиш тільки вважати, шоб не скисло вино —
Ше на нас прийде час розливати його.
Кузьма Скрябін

Частина перша
СТУМА